

התנ"ך מגלה את המשיח ואת הקורבן המושלם שלו

דניאל פרק ט, פסוקים כה-כו

כה ותדע ותשכל מן-מצא דבר להשיב ולבנות ירושלים עד-משיח נגיד שבועים שבעה ושבעים ושנים תשוב ונבנתה רחוב ורחוץ ובצוק העתים: **כו** ואחרי השבעים שנים ושנים יפרת משיח ואין לו והעיר והאדש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשטר ועד קץ מלחמה נחרצת שממות: (פרשנות: צו להשיב ולבנות מחדש ירושלים בערב 452 לפנה"ס + 69 שבועות של שנים (483 שנים) = 32 לספירה)

ישעיהו פרק נב, פסוק יג - פרק נג, פסוק יב

יג הנה ישביל עבדי ורום ונשא ונגבה מאד: **יד** באשר שממו עליך רבים בן-משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם: **טו** בן יזה גוים רבים עליו וקפצו מלכים פיהם כי אשר לא-ספר להם ראו ואשר לא-שמעו תבוננו: **א** מי האמין לשמעתנו וזרוע יהנה על-מי נגלתה: **ב** ויעל פיו נק לפניו וכשרש מארץ ציה לא-תאר לו ולא הדר ונראה ולא-מראה ונחמדהו: **ג** נבזה ונחל אישים איש מכאבות וידוע חלי ובמסתר פנים מפניו נבזה ולא חשבנהו: **ד** אכן חללנו הוא נשא ומכאבניו סבלם ואנחנו חשבנהו נגיע מכה אלהים ומענה: **ה** והוא מחלל מפשענו מדבא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא-לנו: **ו** כלנו כצאן תלינו איש לדרך פנינו ויהנה הפניע בו את עני כלנו: **ז** נגש והוא נענה ולא יפתח-פיו בשה לטבח יוכל וכרחל לפני גזויה נאלמה ולא יפתח פיו: **ח** מעצר וממשפט לקח ואת-דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו: **ט** ויתן את-רשעים קברו ואת-עשיר במתיו על לא-חמס עשה ולא מרמה בפיו: **י** ויהיה חפץ דבאו החלי אסח-שנים אשם נפשו יראה נרע ואריך ימים ותפץ יהנה בידו יצלח: **יא** מעמל נפשו יראה ישבע בידעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל: **יב** לכן אחלק-לו ברבים ואת-עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת-פשעים נמנה והוא חטא-רבים נשא ולפשעים יפניע

תהילים פרק נב, פסוקים ז-ט, טו-יט, כח, לא-לב

ז ואנכי תולעת ולא-איש חרפת אדם ובנוי עם: **ח** כל-ראי ולענו לי ופטירו בשפה גיעו ראש: **ט** גל אל-יהנה ופלטהו וצילהו כי תפץ בו: (...)
טו במים נשפכתי והתפרדו כל-עצמותי הנה לפי בדונג למס בתוך מעי: **טז** רבש בחרש | בחי ולשוני מדבק מלקוחי לעפר-מות השפתי

י כייסכוני כלבים עדת מרעים הקופוני פאלי גדי ורגלי:

יח אספר כל-עצמותי תמה לפיטו יראו-בי: **יט** וחלקו בנדי להם ועל-לבושי יפילו גורל: (...)
כ יזכרו | וישבו אל-יהנה כל-אפסי-ארץ וישתחוו לפניך כל-משפחות גוים: (...)
לא נרע ועבדנו וספר לאדני לדור: **לב** יבאו ונגידו צדקתו לעם נולד כי עשה

זכריה פרק יב, פסוק יג - פרק יג, פסוק ו

י ושפכתי על-בית דויד ועל | יושב ירושלים רוח חן ותחננולים והביטו אלי את אשר-דקרו וספרו עליו כמספר על-היחיד והמר עליו כהמר על-הבכור: **יא** ביום ההוא יגדל המספר בירושלים כמספר הדרדמן בבקעת מגדון: **יב** וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית-דויד לבד ונשיהם לבד משפחת בית-נתן לבד ונשיהם לבד: (...)
יד כל המשפחות הנשארות משפחת לבד ונשיהם לבד: **א** ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דויד וליושבי ירושלים לחטאת ולנדה: (...), ואמר אליו מה המכות האלה בין ידך ואמר אשר הכיתי בית מאבקי

בראשית פרק כב, פסוקים ח-יג

ח ויאמר אברהם אלהים יראה-לו השה לעלה בני (...)
יג וילך אברהם וינח את-האיל ויעלהו לעלה תחת בנו

במדבר פרק כא, פסוקים ח-ט

ח ויאמר יהנה אל-משה עשה לך שרף ושים אותו על-גס והנה כל-הנשוד וראה אותו וחי: **ט** ויעש משה נחש נחשת וישמהו על-הגס והיה אם-נשך הנחש את-איש והביט אל-נחש הנחשת וחי

ויקרא פרק יז, פסוק יא **יא** כי-נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על-המזבח לכפר על-נפשתיכם כי-הדם הוא בנפש וכפר

תהילים פרק קיח, פסוקים כב-כו

כב אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה: כג מאת יהנה היתה זאת היא נפלאת בעינינו: (...)
כו ברוך הבא בשם יהנה (...)
כז אל | יהנה ויאור לנו אסרו-תג בעבתים עד קרנות המזבח

משלי פרק ל, פסוק ד **ד** מי עלה-שמים וירד מי אסרו-תג בתפניו (...)
מי הקים כל-אפסי-ארץ מה-שמו ומה-שם-בלו כי תדע

HaTanach revealing the Messiah and His perfect sacrifice

Dan. 9: 25f.: “Know and understand this: From the time the word goes out to restore and rebuild Jerusalem until the Anointed One, the ruler, comes, there will be seven ‘sevens,’ and sixty-two ‘sevens.’ It will be rebuilt with streets and a trench, but in times of trouble. ²⁶After the sixty-two ‘sevens,’ the Anointed One will be put to death and will have nothing. The people of the ruler who will come will destroy the city and the sanctuary. The end will come like a flood: War will continue until the end, and desolations have been decreed.”
(Commentary: Decree to rebuild Jerusalem *about* 452 BC + 69 year-weeks (483 years) = 32 AD)

Isa. 52:13 - 53:12: “See, my servant will act wisely; he will be raised and lifted up and highly exalted. ¹⁴Just as there were many who were appalled at him—his appearance was so disfigured beyond that of any human being and his form marred beyond human likeness—¹⁵so he will sprinkle many nations, and kings will shut their mouths because of him. For what they were not told, they will see, and what they have not heard, they will understand.

¹Who has believed our message and to whom has the arm of the Lord been revealed? ²He grew up before him like a tender shoot, and like a root out of dry ground. He had no beauty or majesty to attract us to him, nothing in his appearance that we should desire him. ³He was despised and rejected by mankind, a man of suffering, and familiar with pain. Like one from whom people hide their faces he was despised, and we held him in low esteem. ⁴Surely he took up our pain and bore our suffering, yet we considered him punished by God, stricken by him, and afflicted. ⁵But he was pierced for our transgressions, he was crushed for our iniquities; the punishment that brought us peace was on him, and by his wounds we are healed. ⁶We all, like sheep, have gone astray, each of us has turned to our own way; and the Lord has laid on him the iniquity of us all. ⁷He was oppressed and afflicted, yet he did not open his mouth; he was led like a lamb to the slaughter, and as a sheep before its shearers is silent, so he did not open his mouth. ⁸By oppression and judgment he was taken away. Yet who of his generation protested? For he was cut off from the land of the living; for the transgression of my people he was punished. ⁹He was assigned a grave with the wicked, and with the rich in his death, though he had done no violence, nor was any deceit in his mouth. ¹⁰Yet it was the Lord’s will to crush him and cause him to suffer, and though the Lord makes his life an offering for sin, he will see his offspring and prolong his days, and the will of the Lord will prosper in his hand. ¹¹After he has suffered, he will see the light of life and be satisfied; by his knowledge my righteous servant will justify many, and he will bear their iniquities. ¹²Therefore I will give him a portion among the great, and he will divide the spoils with the strong, because he poured out his life unto death, and was numbered with the transgressors. For he bore the sin of many, and made intercession for the transgressors.”

Ps. 22: 6-8, 14-18, 27, 30f.: “But I am a worm and not a man, scorned by everyone, despised by the people. ⁷All who see me mock me; they hurl insults,

shaking their heads. ⁸“He trusts in the Lord,” they say, “let the Lord rescue him. Let him deliver him, since he delights in him. (...) ¹⁴I am poured out like water, and all my bones are out of joint. My heart has turned to wax; it has melted within me. ¹⁵My mouth is dried up like a potsherd, and my tongue sticks to the roof of my mouth; you lay me in the dust of death. ¹⁶Dogs surround me, a pack of villains encircles me; they pierce my hands and my feet. ¹⁷All my bones are on display; people stare and gloat over me. ¹⁸They divide my clothes among them and cast lots for my garment. (...) ²⁷All the ends of the earth will remember and turn to the Lord, and all the families of the nations will bow down before him. (...) ³⁰Posterity will serve him; future generations will be told about the Lord. ³¹They will proclaim his righteousness, declaring to a people yet unborn: He has done it!”

Zech. 12:10 - 13:6: “And I will pour out on the house of David and the inhabitants of Jerusalem a spirit of grace and supplication. They will look on me, the one they have pierced, and they will mourn for him as one mourns for an only child, and grieve bitterly for him as one grieves for a firstborn son. ¹¹On that day the weeping in Jerusalem will be as great as the weeping of Hadad Rimmon in the plain of Megiddo. ¹²The land will mourn, each clan by itself, with their wives by themselves: the clan of the house of David and their wives, the clan of the house of Nathan and their wives, ¹³the clan of the house of Levi and their wives, the clan of Shimei and their wives, ¹⁴and all the rest of the clans and their wives. ¹“On that day a fountain will be opened to the house of David and the inhabitants of Jerusalem, to cleanse them from sin and impurity. (...) ⁶And they will say to him, what are these wounds between your hands? Then he will answer, they were given (smitten/beaten) me in the house of my beloved.”

Gen. 22: 8,13: “Abraham answered, “God himself will provide the lamb for the burnt offering, my son.” (...) ¹³He went over and took the ram and sacrificed it as a burnt offering instead of his son.”

Num. 21:8f.: “The Lord said to Moses, “Make a snake and put it up on a pole; anyone who is bitten can look at it and live.” ⁹So Moses made a bronze snake and put it up on a pole. Then when anyone was bitten by a snake and looked at the bronze snake, they lived.”

Lev. 17:11: “For the life of a creature is in the blood, and I have given it to you to make atonement for yourselves on the altar; it is the blood that makes atonement for one’s life.”

Ps. 118: 22-27: “The stone the builders rejected has become the cornerstone; ²³the Lord has done this, and it is marvelous in our eyes. (...) ²⁶Blessed is he who comes in the name of the Lord. (...) ²⁷The Lord is God, and he has made his light shine on us. Bind the festal sacrifice with ropes up to the horns of the altar.”

Prov. 30:4: “Who has gone up to heaven and come down? Whose hands have gathered up the wind? (...) Who has established all the ends of the earth? What is his name, and what is the name of his son? Surely you know!”